

תת"ע 2652/06/23 - מדינת ישראל נגד אביאל זורנו

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 2652-06-23 מדינת ישראל נ' אביאל זורנו
תיק חיזוני: 90522468835

לפני כבוד השופט אור לרנו
מטעם מדינת ישראל
נגד אביאל זורנו
נאשימים

החלטה

בקשה לביטול פסק דין שניית בהיעדרו של הנאשם.

המאשימה טרם הגיבה לבקשתה, על אף שחלף המועד לכך.

לאחר שענייתי בבקשתה ובמשמעותו התיק הגיעו למסקנה כי דין הבקשה להידוחות, למטרות שלא הוגשה תגובה מעם המאשימה.

דבר הדואר נשלח בכתבתו הרשומה של המבוקש (ohoaino Touen Achraot), כמספר הדו"ח המצוין בו תואם לזה שבנדון. דבר הדואר אף חוזר בציון "לא נדרש" ועליו שמה של עובדת הדואר, חתימתה ותאריך המסירה. די כאמור לעיל על מנת להקים את חזקת המסירה ואין בטענות בעלמא אותן מעלה הנאשם כדי לסתור אותה.

באשר לטענת התיישנות. ראשית ועיקר, עיון במסמכי התיק מגלת כי הودעה על הדו"ח נשלחה לנאים כבר בחודש נובמבר 2021 (קרי בלוח הזמנים הקבוע בחוק), ונחתמה על ידי מי שגר עמו בבית כמו גם על ידי עובדת הדואר בתאריך 29.11.21.

בנוסף, מעבר לדרוש, אצין כי טענת התיישנות היא טענה דיןונית ולא מהותית ולפיכך רשאי הנאשם לוותר על טענה זו-

"**פעולה של התיישנות בפלילים אינו "מהותי" אלא "דיןוי"** ומתבטאת בכך**האפשרות** להאשים את מבצע העבירה. מכאן עולה, כי בידי הנאשם לוותר על העלאה של טענת התיישנות, ואם יתר - ויתורו תופס ובעל תוקף (השו ע"מ 3/88 איזוט נ' מדינת ישראל [2])."
ע"פ 6629/98 אורי הלר [13.5.02]

לטעמי, מי אשר בעצם אי התיעצבותו לדין נחשב כמי שהודה בכל העובדות המיויחסות לו (סעיף 240(א)(2) לחסד"פ), נחשב מכללא כמי אשר יותר על כל טענותיו המקדימות, לרבות טענת התישנות.

גם טענת הנאשם וממצאי כי מדובר בתצהירים לאקוניים, אשר אינם נתמכים בראיות ואינם מבסיסים כדביי וכנדרש את היות הרכב בחזקתה (ר' רע"פ 17/8427 אמנה סאלם (25.3.2018)).

זאת ועוד, "טענות הגנה טובות" ורישום ניקוד, אין עילות לביטול פסק הדיון.

מהטעמים האמורים, הבקשה נדחתת; ופסק הדיון עומד על כנו.

זכות ערעור כחוק.

להודיע לצדים.

ניתנה היום, כ"ה טבת תשפ"ד, 06 ינואר 2024, בהעדר
הצדדים.